Algorytmy i Struktury Danych Egzamin/Zaliczenie 2 (7.IX.2023)

Format rozwiązań

Rozwiązanie zadania musi się składać z **krótkiego** opisu algorytmu (wraz z uzasadnieniem poprawności) oraz jego implementacji. Zarówno opis algorytmu jak i implementacja powinny się znajdować w tym samym pliku Pythona (rozszerzenie .py). Opis powinien być na początku pliku w formie komentarza (w pierwszej linii w komentarzu powinno być imię i nazwisko studenta). Opis nie musi być długi—wystarczy kilka zdań, jasno opisujących ideę algorytmu. Implementacja musi być zgodna z szablonem kodu źródłowego dostarczonym wraz z zadaniem. Niedopuszczalne jest w szczególności:

- 1. zmienianie nazwy funkcji implementującej algorytm, listy jej argumentów, lub nazwy pliku z rozwiązaniem,
- 2. modyfikowanie testów dostarczonych wraz z szablonem,
- 3. wypisywanie na ekranie jakichkolwiek napisów innych niż wypisywane przez dostarczony kod (ew. napisy dodane na potrzeby diagnozowania błędów należy usunąć przed wysłaniem zadania).

Dopuszczalne jest natomiast:

- 1. korzystanie z następujących elementarnych struktur danych: krotka, lista, słownik, kolejka collections.deque, kolejka priorytetowa (queue.PriorityQueue, heapq),
- 2. korzystanie ze struktur danych dostarczonych razem z zadaniem (jeśli takie sa).
- 3. korzystanie z wbudowanych funkcji sortujących (należy założyć, że mają złożoność $O(n\log n)$).

Wszystkie inne algorytmy lub struktury danych wymagają implementacji przez studenta. Dopuszczalne jest oczywiście implementowanie dodatkowych funkcji pomocniczych w pliku z szablonem rozwiązania.

Zadania niezgodne z powyższymi ograniczeniami otrzymają ocenę 0 punktów. Rozwiązania w innych formatach (np. .PDF, .DOC, .PNG, .JPG) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 punktów, nawet jeśli będą poprawne.

Testowanie rozwiązań

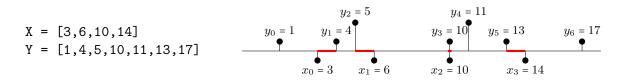
Żeby przetestować rozwiązanie zadania należy wykonać polecenie: python3 egz2b.py

Szablon rozwiązania:	egz2b.py
Złożoność akceptowalna (2pkt):	dowolna złożoność wielomianowa
Złożoność lepsza (+1pkt):	$O(m^3)$
Złożoność wzorcowa (+1pkt):	O(mn)

Szalony Inwestor wybudował po południowej stronie drogi n biurowców, na pozycjach $x_0 < \cdots < x_{n-1}$. Parkingi tych biurowców mają dopiero zostać wybudowane i dostępne jest w tym celu m działek $(m \ge n)$, dostępnych na północnej stronie drogi, na pozycjach $y_0 < \cdots < y_{m-1}$. Inwestor chce wybudować dokładnie po jednym parkingu dla każdego biurowca (żadne dwa biurowce nie mogą dzielić tego samego parkingu). Zasady bezpiecznego ruchu wymagają, że i-ty biurowiec musi mieć parking na pozycji wcześniejszej niż i+1-szy. Inwestor chce wybudować parkingi na takich pozycjach, żeby suma odległości parkingów od biurowców była minimalna. Odległość i-go biurowca od j-ej działki to $|x_i - y_j|$. Zadanie polega na implementacji funkcji:

która na wejściu otrzymuje listę X zawierającą n pozycji biurowców oraz listę Y zawierającą m pozycji działek na parkingi (listy X oraz Y zawierają nieujemne liczby całkowite). Funkcja powinna być możliwie jak najszybsza.

Przykład. Dla wejścia:

wynikiem jest 3:

- 1. Biurowiec z poycji X[0] = 3 dostaje parking na pozycji Y[1] = 4 (odlełgość 1),
- 2. Biurowiec z poycji X[1] = 6 dostaje parking na pozycji Y[2] = 5 (odlełgość 1),
- 3. Biurowiec z poycji X[2] = 10 dostaje parking na pozycji Y[3] = 10 (odlełgość 0),
- 4. Biurowiec z poycji X[3] = 14 dostaje parking na pozycji Y[5] = 13 (odlełgość 1).

Podpowiedź. W realizacji algorytmu może pomóc obliczanie funkcji f(i,j), zdefiniowanej jako:

f(i,j) = minimalna suma odległości biurowców z pozycji $X[0], \ldots, X[i]$ do przydzielonych im działek, przy założeniu że biurowiec z pozycji X[i] ma przydzieloną działkę z pozycji Y[j].

Funkcja ta pozwala zarówno uzyskać algorytm o złożoności "lepszej" jak i "wzrocowej", choć to drugie wymaga pewnej optymalizacji obliczeń.